

Ho Chi Minh

Engelsk ”kolonisering”

9 november 1923

Engelsk kapitalism har hittills, samtidigt som den åtrår Kinas ofantliga rikedomar, nöjt sig med att kolonisera Hongkong och att inom Kina praktisera den öppna dörrens politik, en politik som har tillåtit den att exploatera landet utan att väcka folkets uppmärksamhet. Idag tillfredsställs den inte längre av denna politik. Den vill gå längre: den vill kolonisera hela Kina.

Genom att utnyttja händelserna i Lingchen och under förevändning att öka sina landsmäns säkerhet, har den brittiske ambassadören i Peking nyligen genomfört det första stadiet av denna kolonisering. Han har börjat med järnvägarna. Detta är innehållet i de framställningar han har gjort till Kina:

- 1 – Alla linjer som byggts med brittiskt kapital, eller med material som köpts från England och som ännu inte har helt betalats, ställs under brittisk kontroll;
- 2 – Landområden som ligger längs de ifrågavarande linjerna ställs också under denna kontroll;
- 3 – Vid sidan av järnvägspolitiken skall England ha rätt att intervensera i Kinas inre angelägenheter;– I händelse av väpnad konflikt mellan kinesiska politiska fraktioner, skall briter ha rätt att garantera eller vägra vilken som helst av fraktionerna användningen av dessa linjer;
- 4 – Prioritet att utnyttja inkomsterna från järnvägarna till amorteringar av de lån som briterna givit.
Förutom detta begärde han:

- a) att det inom Kommunikationsdepartementet i Peking skulle inrättas en byrå för Järnvägs- kontroll, vilken skulle förestås av en utländsk ämbetsman (läs: brittisk ämbetsman) med fullständig makt över driften av hela Kinas järnvägar;
- b) att förvaltningen av järnvägarna likaså skulle anförtros utländska representanter;
- c) att en järnvägsmilis skulle organiseras och underställas utländska officerares befäl;
- d) att tjänsterna som bokhållare och järnvägschef skulle tillsättas med utlänningar.
Briter har redan lagt beslag på saltskatter och tullar i Kina. Nu ville de ta järnvägarna. När man inser att, med undantag för linjerna i södra Manchuriet samt linjerna Peking–Hankow och Lunghai, alla de andra är byggda antingen med brittiskt kapital eller med material som köpts på kredit av brittiska firmor, då förstår man också vad denna plan, om den genomförs, kommer att kosta Kina.

Alla kineser, oavsett politisk inställning, är emot denna uppenbara kolonisering. Pekings studentunion har framfört en vädjan till hela världens arbetare, i vilken de uppmanas att använda sitt inflytande för att hålla tillbaka detta angrepp mot det kinesiska folkets oberoende.

Låt oss hoppas att, ställda inför hotet från den brittiska kapitalismen, Kinas söner och döttrar kommer att förenas i en segerrik motståndskamp.

La Vie Ouvrière, 9 november 1923